

sayering f 14.958 verloren. Het is Kharg aangerekend en aldaar afgeschreven. In de brief van 31 maart 1761 is conform de brief van 23 september 1760 opnieuw bevolen het muskal voor niet meer dan f 7,- in te kopen bij een goud karaat van 19, en voor f 6½ bij 18 karaat. [fol. 927] Om schade te voorkomen is een stel toetsnaalden en een toetssteen toegestuurd. Munten moeten als volgt geaccepteerd worden)

De goude ropias	wigtig zijnde tegens	f 19, 10, -
„ dito dubloenen	(of so genaamde Johannissen) van Portugal	f 22, 10, -
„ ropias	Persische zilvre	f 1, 8, -
„ nadries	groote	f 1, 8, -
en de dito	kleyne	f -, 16, 12

Dog de residenten antwoorden, bij haar schrijvens van den 22^e junij dezes jaars op voorsz. onze ordre van den 23^e september bevorens, dat het goud tegens opgemelde prijzen niet te bekomen sal wesen, nadien de Engelsen het tegens veel hoger prijzen opkopen, mitsgaders dat de muntspeciën die wij requireeren, gaandeweg schaarser worden en de silvere ropijen binnenkort in zijn geheel niet meer te zien zullen wesen. Als waaromme de residenten ons met Mariënbos hebben toegesonden een soort van nieuwe goude munt, te weten 30 stux fundiclis, of Turkse ducaten, aldaar in te wisselen zijnde voor f 6,18,- item 30 sermaboubs tegens f 5,-,-. Welke speciën alhier versmolten en geëssayeert wesende, zijn de eerste, of Turkse ducaten, niet meer waardig bevonden dan f 5,9,7⁷/₃₀, en de tweede, of sermaboubs f 4,1,8⁸/₁₅. Tgeen een te groten verschil uitmackende, hebben wij de residenten het daarvan ingekomene bericht toegesonden en haar bij onze jongste rescriptie van den 24^e november aangesz. wij nog de een, nog de ander speciën niet hooger kunnen aanneemen, dan deselve in voegen voorsz. getaxeert zijn.

Fol. 927r-928r.

(Er is door Heren XVII verantwoording gevraagd voor een partij Perzische koffiebonen die in 1758 met de Vrouwe Petronella in Nederland is ontvangen. In de brief van 31 oktober 1761 is de residenten verweten dat zij het bevel uit Nederland niet hebben opgevolgd. Er is een extract uit de eis van 9 oktober 1760 gestuurd met de opdracht aan het verlangde te voldoen en voortaan dit en andere extracten uit missiven en eisen van Heren XVII bij het antwoord aan Batavia te voegen met de beantwoording in de marge. Dit is van oudsher de gewoonte, waarvan men in Perzië onkundig schijnt te zijn. De residenten lieten oud-resident Tido Frederik van Knipphausen vertrekken zonder hem f 4790 te laten voldoen, die hij, wegens bevindingen in de negotieboeken van Basra en Kharg van 1751 tot 1758, moet vergoeden. [fol. 929] Zij lieten hem ook geen borg staan, zoals in de hun toegezonden resoluties van 23 december 1749 en 10 juli 1750 is voorgeschreven. Wegens deze nalatigheden is de vordering van f 4790 voor $\frac{2}{3}$ aan resident Jan van der Hulst en voor $\frac{1}{3}$ aan secunde Johannes Wilhelmus Buschman opgelegd, afgezien van hun garant staan voor Van Knipphausen. Het afgelopen jaar is bevolen enige vorderingen in de onlangs gesloten Gamronse boeken naar die van Kharg over te schrijven. Naar aanleiding daarvan rapporteerden de residenten in een brief van eind november 1760 dubieuze vorderingen uit de Basrase boeken van 1749/50 en 1751/52 ten bedrage van f 32.371, namelijk Frans de Canter voor een tekort op geleend geld van f 22.293 en door hem aan de kapitein-pasja van f 10.078. Het eerste bedrag mag worden afgeschreven [fol. 930], maar men moet met alle middelen proberen het tweede binnen te krijgen. Omdat de Minabse Sjarij Arij een schuld van f 14.267 ontkent, is bevolen alle papieren op te zoeken die de rechtmatigheid ervan aantonen, en het bedrag in te vorderen. Verwezen wordt verder naar de brieven uit Kharg van 1, 14 en 15 oktober en eind november 1760 en die van 22 juni en 28 juli 1761. Ook wordt verwezen naar de brieven daarheen van 31 maart, 31 oktober en 24 november 1761.

KAAP DE GOEDE HOOP

[fol. 931] Met de provisieschepen de Gouverneur-Generaal, vertrokken op 20 januari 1761, en de Schottenburg, vertrokken op 9 november 1761, werd de eis van dit kantoor